

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2017 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Natalia Freyer

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2017 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. S.**

przeciwko (...) **spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.**

o zapłatę

I. uchyla nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 11 października 2016 roku wydany przez Sąd Rejonowy w Gdyni w sprawie o sygn. akt VI GNe 3603/16;

II. umarza postępowanie w zakresie żądania kwoty 5 000 złotych (pięć tysięcy złotych);

III. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda M. S. kwotę 20 830 złotych (dwadzieścia tysięcy osiemset trzydzieści złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot:

- 5 000 złotych za okres od dnia 23 marca 2016 roku do dnia 04 lipca 2016 roku,
- 20 830 złotych za okres od dnia 23 marca 2016 roku do dnia zapłaty;

IV. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda M. S. kwotę 3 024,73 złotych (trzy tysiące dwadzieścia cztery złote siedemdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu;

V. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda M. S. kwotę 503,52 złotych (pięćset trzy złote pięćdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów wykonania zabezpieczenia oraz kwotę 967,68 złotych (dziewięćset sześćdziesiąt siedem złotych sześćdziesiąt osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zabezpieczającym;

VI. oddała w pozostałym zakresie wnioski o zasądzenie kosztów wykonania zabezpieczenia;

VII. kosztami procesu w pozostałym zakresie obciąża pozwanego (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G..

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 02 sierpnia 2016 roku powód M. S. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwoty 25 830 złotych wraz odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 23 marca 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 26 lutego 2016 roku strony zawarły umowę numer (...) na wykonanie kompletnych prac drogowych (ułożenia kostki brukowej, płyt ażurowych, krawężników, oberży) na terenie budowy pawilonu handlowo – usługowego w C.. Strony ustaliły, że prace te zostaną rozpoczęte przez powoda w dniu 29 lutego 2016 roku, a zakończone w dniu 14 marca 2016 roku. Wynagrodzenie całkowite za wykonane prace zostało ustalone na kwotę 43 000 złotych netto. Powód wskazał także, że odbiór prac odbywał się etapami. Pierwsza część prac została odebrana i rozliczona w dniu 03 marca 2016 roku. W związku z prawidłowym wykonaniem drugiego etapu prac powód w dniu 15 marca 2016 roku wystawił pozwanemu fakturę VAT numer (...) na kwotę 25 830 złotych brutto. W ramach drugiego etapu powód wykonał następujące prace: podsypkę piaskowo – cementową, ułożył kostkę brukową, płyty ażurowe oraz zamontował i dokonał obróbki włazów do studzienek. W dniu 02 maja 2016 roku strony przeprowadziły końcowy odbiór wykonanych w ramach umowy prac, gdzie w protokole wskazano, że prace zostały zakończone w dniu 14 marca 2016 roku oraz że pozwany nie zgłosił w nim żadnych uwag do zrealizowanego przez powoda zobowiązania i nie stwierdził żadnych usterek. Ponadto, w załączniku numer(...) do protokołu, tj. w protokole finansowym pozwany potwierdził, że za etap drugi robót powodowi należne jest wynagrodzenie w wysokości 21 000 złotych netto.

W dniu 11 maja 2016 roku powód skierował do pozwanego wezwanie do zapłaty powyższej kwoty. Pozwany w odpowiedzi z dnia 18 maja 2016 roku potwierdził istnienie długu i wskazał, że należność wynikająca z faktury VAT numer (...) zostanie zapłacona do dnia 20 czerwca 2016 roku. Wbrew zapewnieniom pozwany nie uiścił na rzecz powoda powyższej kwoty.

Nakazem zapłaty z dnia 11 października 2016 roku wydanym w postępowaniu nakazowym w sprawie o sygn. akt VI GNc 3603/16 Sąd Rejonowy w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W zarzutach od powyższego orzeczenia pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wniósł o oddalenie powództwa podnosząc, że kwota dochodzona pozwem powinna być zmniejszona o kwotę 5 000 złotych, którą pozwany uiścił na rzecz powoda w dniu 04 lipca 2016 roku, to jest jeszcze przed dniem złożenia pozwu. Tym samym wartość przedmiotu sporu winna wynosić kwotę 20 830 złotych. Pozwany przyznał, że zawarł z powodem umowę numer (...), przy czym powód ułożył na terenie budowy w C. kostkę brukową o różnej kolorystyce. Owa różnorodność kolorystyczna kostki jest na tyle znaczna, że w żaden sposób nie może stanowić efektu procesów naturalnych. Pozwany zgodnie z zapisem zawartym w protokole odbioru końcowego z dnia 02 maja 2016 roku, według którego „wykonawca usunie wady i usterki i zgłosi roboty do ponownego odbioru dzień po zgłoszeniu zamawiającego”, w dniu 19 lipca 2016 roku wystosował do powoda pismo, w którym wskazał, iż wskutek audytu robót budowlanych wykonanych przez powoda zostały ujawnione wady tychże robót w postaci ułożenia kostki o różnej kolorystyce i nie uzupełnienia płyt ażurowych. Pismem tym pozwany wezwał powoda do usunięcia powyższych wad w terminie 14 dni pod rygorem wykonania zastępczego na koszt i ryzyko powoda. Powód odmówił usunięcia wad, w związku z czym pozwany powtórnie pismem z dnia 12 września 2016 roku wezwał go do ich usunięcia, ponownie zastrzegając rygor wykonania zastępczego. Pozwany wskazał, iż po usunięciu wad wyraża gotowość do dokonania odbioru i rozliczenia prac, przy czym powód do dnia dzisiejszego nie usunął wad wykonanych przez siebie robót.

Pismem z datą w nagłówku „dnia 04 listopada 2016 roku” (data prezentaty: 2016-11-14, k. 58 akt) powód M. S. cofnął pozew co do kwoty 5 000 złotych i podtrzymał powództwo w pozostałym zakresie, wnosząc o zasądzenie od pozwanego kwoty 20 830 złotych wraz należnymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot: 5 000 złotych za okres od dnia 23 marca 2016 roku do dnia 04 lipca 2016 roku oraz 20 830 złotych za okres od dnia 23 marca 2016 roku do dnia zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 lutego 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zawarł z M. S. umowę na wykonanie kompletnych prac drogowych w postaci ułożenia kostki betonowej, płyt ażurowych, krawężników i obrzeży na budowie pawilonu handlowo – usługowego w C..

M. S. jako wykonawca zobowiązany był wykonać prace zgodnie z otrzymaną dokumentacją projektową, zasadami sztuki budowlanej oraz należytą starannością i jakością, w terminie od dnia 29 lutego 2016 roku do dnia 14 marca 2016 roku.

Strony ustaliły wynagrodzenie w wysokości 43 000 złotych netto. Zapłata za wykonane prace miała nastąpić w terminie 7 dni od dnia dostarczenia poprawnie wystawionej faktury na podstawie protokołu odbioru sporządzonego po zakończeniu prac.

umowa – k. 17-18 akt, zeznania świadka A. B. – protokół skrócony rozprawy z dnia 22 września 2017 roku – k. 128-131 akt (zapis cyfrowy 00:01:35-00:15:10), zeznania powoda M. S. – protokół skrócony rozprawy z dnia 22 września 2017 roku – k. 128-131 akt (zapis cyfrowy 00:15:10-00:31:23), zeznania prezesa zarządu pozwanego J. M. – protokół skrócony rozprawy z dnia 22 września 2017 roku – k. 128-131 akt (zapis cyfrowy 00:31:23-00:42:27)

W dniu 03 marca 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. odebrał od M. S. pierwszy etap prac wykonanych na podstawie umowy numer (...). W protokole nie wskazano żadnych usterek ani uwag. W protokole finansowym strony określiły wartość prac pierwszego etapu wykonanych w okresie od dnia 29 lutego 2016 roku do dnia 03 marca 2016 roku na kwotę 22 000 złotych netto.

W dniu 02 maja 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. odebrał od M. S. wykonanie kompletnych prac drogowych na podstawie umowy numer (...). W protokole nie wskazano żadnych usterek ani uwag. W protokole finansowym strony określiły wartość prac drugiego etapu na kwotę 21 000 złotych netto.

protokół numer (...) – k. 19 akt, protokół finansowy – k. 20-21 akt, faktura VAT numer (...) – k. 22 akt, protokół odbioru końcowego – k. 24 akt, protokół finansowy – k. 25-26 akt, faktura VAT numer (...) – k. 23 akt, zeznania świadka A. B. – protokół skrócony rozprawy z dnia 22 września 2017 roku – k. 128-131 akt (zapis cyfrowy 00:01:35-00:15:10), zeznania powoda M. S. – protokół skrócony rozprawy z dnia 22 września 2017 roku – k. 128-131 akt (zapis cyfrowy 00:15:10-00:31:23), zeznania prezesa zarządu pozwanego J. M. – protokół skrócony rozprawy z dnia 22 września 2017 roku – k. 128-131 akt (zapis cyfrowy 00:31:23-00:42:27)

W dniu 03 marca 2016 roku M. S. wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. fakturę VAT numer (...) na kwotę 22 000 złotych netto, tj. 27 060 złotych brutto z tytułu wykorytowania podłoża, montażu studzienek do odprowadzania wody opadowej, zagęszczenia terenu, położenia maty, zasypania gruzem i montażu krawężników, z terminem zapłaty określonym na siedem dni.

W dniu 15 marca 2016 roku M. S. wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. fakturę VAT numer (...) na kwotę 21 000 złotych netto, tj. 25 830 złotych brutto z tytułu wykonania podsypki piaskowo – cementowej, położenia kostki brukowej, położenia ażurów oraz montażu i obróbki włazów do studzienek, z terminem zapłaty określonym na siedem dni.

Faktury VAT zostały zaksięgowane przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G..

faktura VAT numer (...) – k. 22 akt, faktura VAT numer (...) – k. 23 akt, zeznania świadka A. B. – protokół skrócony rozprawy z dnia 22 września 2017 roku – k. 128-131 akt (zapis cyfrowy 00:01:35-00:15:10), zeznania powoda M. S. – protokół skrócony rozprawy z dnia 22 września 2017 roku – k. 128-131 akt (zapis cyfrowy 00:15:10-00:31:23)

Pismem z dnia 11 maja 2016 roku M. S. wezwał (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. do zapłaty kwoty 25 830 złotych stwierdzonej fakturą VAT numer (...).

Pismem z dnia 18 maja 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. potwierdził, że należność wynikająca z faktury VAT numer (...) zostanie rozliczona do dnia 31 maja 2016 roku, a należność wynikająca z faktury VAT numer (...) zostanie zapłacona do dnia 20 czerwca 2016 roku.

pismo – k. 27 akt, zeznania powoda M. S. – protokół skrócony rozprawy z dnia 22 września 2017 roku – k. 128-131 akt (zapis cyfrowy 00:15:10-00:31:23), zeznania prezesa zarządu pozwanego J. M. – protokół skrócony rozprawy z dnia 22 września 2017 roku – k. 128-131 akt (zapis cyfrowy 00:31:23-00:42:27)

Pismem z dnia 22 czerwca 2016 roku M. S. skierował do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wezwanie do zapłaty kwoty 25 830 złotych stwierdzonej fakturą VAT numer (...).

przedsądowe wezwanie do zapłaty wraz potwierdzeniem nadania – k. 28-29 akt

W dniu 04 lipca 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zapłacił M. S. kwotę 5 000 złotych.

polecenie przelewu – k. 55 akt

Pismem z dnia 19 lipca 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zawiadomił M. S. o ułożeniu przez niego kostek brukowych o różnej kolorystyce oraz o występowaniu braków w czarnoziemiu pod płytami ażurowymi.

M. S. poprawił płyty ażurowe i wykonał dosypanie czarnoziemiu.

Pismem z dnia 24 sierpnia 2016 roku M. S. poinformował (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., że producent kostki brukowej w odpowiedzi na jego reklamację wskazał, że różnice kolorystyczne kostki są spowodowane nieuniknionymi zmianami właściwości surowców, z których je wykonano.

pismo – k. 94, 95, 96 akt, dokumentacja zdjęciowa – k. 97-101 akt, zeznania powoda M. S. – protokół skrócony rozprawy z dnia 22 września 2017 roku – k. 128-131 akt (zapis cyfrowy 00:15:10-00:31:23), zeznania prezesa zarządu pozwanego J. M. – protokół skrócony rozprawy z dnia 22 września 2017 roku – k. 128-131 akt (zapis cyfrowy 00:31:23-00:42:27)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w części, w jakiej pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron w zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną.

Sąd uwzględnił także wyżej wymienione dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że ich moc dowodowa nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Pozostałe dokumenty nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy nowych i istotnych okoliczności.

Sąd oparł się również na zeznaniach świadka A. B., a także na zeznaniach powoda M. S. oraz prezesa zarządu pozwanego J. M.

Odnosząc się do zeznań świadka A. B. – księgowego pozwanego, Sąd uznał je za wiarygodne w zakresie, w jakim znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w szczególności odnośnie przyczyn wstrzymywania się przez pozwanego z zapłatą za prace wykonane przez powoda, tj. z powodu zgłoszenia w nich wad w postaci różnej kolorystyki położonej kostki brukowej, braku płyt ażurowych i niedosypania czarnoziemiu.

Odnosnie zeznań powoda M. S. Sąd uznał je za wiarygodne, gdyż były logiczne, spójne, a nadto znajdowały odzwierciedlenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, w szczególności w postaci bezusterkowych protokołów odbioru prac z dnia 03 marca 2016 roku i z dnia 02 maja 2016 roku, wobec czego Sąd oparł się na nich ustalając, że prace wykonane przez powoda zostały w całości odebrane przez pozwanego i to bez jakichkolwiek uwag, czy zastrzeżeń, a także, że w momencie odbioru nie stwierdzono w nich żadnych wad, w tym w postaci różnorodnej kolorystyki. Sąd za wiarygodne uznał także zeznania powoda, że pozwany miał zapłacić należność będącą przedmiotem procesu do dnia 20 czerwca 2016 roku, co znajduje potwierdzenie w piśmie pozwanego z dnia 18 maja 2016 roku oraz zeznaniach prezesa zarządu powoda, jak również, że pozwany pismem z dnia 19 lipca 2016 roku zawiadomił powoda M. S. o ułożeniu przez niego kostek brukowych o różnej kolorystyce oraz o występowaniu braków w czarnoziemiu pod płytami ażurowymi, co powód uzupełnił. Odnosnie zaś zgłaszanej wady dotyczącej kolorystyki kostek brukowych, powód wskazał, że nie było podstaw do uwzględnienia reklamacji pozwanego w tym zakresie, z uwagi na treść pisma producenta kostek, który wskazał, że różnice kolorystyczne kostki są spowodowane nieuniknionymi zmianami właściwości surowców, z których je wykonano.

Oceniając natomiast zeznania prezesa zarządu pozwanego J. M., Sąd uznał je za wiarygodne jedynie w zakresie, w jakim wskazywał on, że powód M. S. usunął wady dotyczące płyt ażurowych i ubytków czarnoziemiu, pozostawiając jednakże kostki brukowe o różnej kolorystyce. Sąd nie dał wiary jego zeznaniom, że kolorystykę tych kostek brukowych zakwestionował inwestor w protokole odbioru inwestycji pomiędzy nim a pozwanym i że m. in. z tego powodu nie rozliczył się dotychczas z pozwanym, jakkolwiek dla rozstrzygnięcia sprawy powyższe okoliczności pozostawały bez znaczenia. Nadto, wprawdzie zgodnie z twierdzeniami prezesa zarządu pozwanego protokoły odbioru z powodem zawierały zapis, że wykonawca usunie wady i zgłosi prace do ponownego odbioru, niemniej jednakże nie budziło wątpliwości Sądu, że dotyczyło to jedynie tych wad, które byłyby stwierdzone w protokole odbioru, a takowych w przypadku prac powoda nie stwierdzono.

Pismem z datą w nagłówku „dnia 04 listopada 2016 roku” (data prezentaty: 2016-11-14, k. 58 akt) powód M. S. cofnął pozew co do kwoty 5 000 złotych i podtrzymał powództwo w pozostałym zakresie, wnosząc o zasądzenie od pozwanego kwoty 20 830 złotych wraz należnymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot: 5 000 złotych za okres od dnia 23 marca 2016 roku do dnia 04 lipca 2016 roku oraz 20 830 złotych za okres od dnia 23 marca 2016 roku do dnia zapłaty.

Zgodnie z treścią art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Zgodnie zaś z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku.

W niniejszej sprawie powód w zakresie wskazanym powyżej cofnął pozew bez zrzeczenia się roszczenia, niemniej uczynił to przed rozpoczęciem rozprawy, a zatem zgoda pozwanego na dokonanie tej czynności nie była wymagana. Jednocześnie Sąd oceniając powyższą czynność procesową powoda z punktu widzenia przesłanek określonych w art. 203 k.p.c. nie dopatrzył się, ażeby czynność ta była sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego lub by zmierzała do obejścia prawa.

Uznając zatem, iż czynność powoda jest zgodna z prawem, Sąd na podstawie art. 355 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 i 4 k.p.c. umorzył postępowanie w zakresie wynikającym z oświadczenia o cofnięciu pozwu (punkt II wyroku).

W niniejszej sprawie powód M. S. domagając się ostatecznie kwoty 20 830 złotych wraz ze wskazanymi odsetkami, swoje roszczenie wywodził z łączącej strony umowy z dnia 26 lutego 2016 roku i faktu jej prawidłowego wykonania, co stwierdzone zostało bezusterkowymi protokołami odbioru tych prac.

Mając na uwadze charakter łączącego strony stosunku zobowiązaniowego, należało sięgnąć do regulacji zawartej w art. 627 k.c. wyrażającej istotę umowy o dzieło. Zgodnie z powyższym przepisem przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Ponadto

art. 642 k.c. stanowi, iż w braku odmiennej umowy, przyjmującemu zamówienie, wynagrodzenie należy się w chwili oddania dzieła. Dalsze przepisy wprowadzają obowiązek odbioru przez zamawiającego dzieła wykonanego zgodnie ze zobowiązaniem.

W świetle utrwalonego poglądu judykatury, który podziela Sąd w niniejszym składzie, w przypadku umowy o dzieło, decydujące znaczenie dla powstania obowiązku zapłaty wynagrodzenia ma odbiór dzieła, przy czym, chociaż regułą jest dokonywanie odbioru w formie pisemnej w postaci tzw. protokołu odbioru, to skuteczne jest również oczywiście dokonanie faktycznego odbioru bez sporządzania formalnego protokołu.

W ocenie Sądu nie było wątpliwości, że zarówno z protokołu z dnia 03 marca 2016 roku, jak i z dnia 02 maja 2016 roku wynika, iż w dacie sporządzenia tych protokołów przez strony nie było żadnych wad w pracach wykonanych przez powoda. Zarówno protokół częściowy, jak i końcowy zostały podpisane w imieniu pozwanego przez prezesa zarządu pozwanego J. M.. Oba też protokoły zawierały wyraźne stwierdzenia, że podczas odbioru usterek nie stwierdzono i że brak jest jakichkolwiek uwag do wykonanych przez powoda prac.

Powyższe powoduje, że zasadne jest przyjęcie, że dzieło w niniejszej sprawie zostało odebrane, albowiem w powyższych czynnościach i ich treści mieści się deklaracja zamawiającego, iż dzieło zostało ukończone i spełnia umówione wymagania (art. 643 k.c.). Z momentem zaś odbioru tych prac po stronie pozwanego zaktualizował się obowiązek zapłaty wynagrodzenia za te prace w pełnej wysokości określonej przez strony w umowie. Późniejsze zaś wystąpienie wad powoduje po stronie powoda powstanie ewentualnych roszczeń wynikających z rękojmi za wady dzieła, czy odszkodowawczych wynikających z przepisów ogólnych (art. 471 k.c.), aczkolwiek pozostaje to bez wpływu na wykonanie przez pozwanego obowiązku zapłaty za wykonane prawidłowo i odebrane dzieło.

Podkreślić bowiem należy, że oddanie dzieła i towarzyszący mu odbiór ze strony pozwanego powoduje wymagalność roszczeń wykonawcy – powoda (przyjmującego zamówienie) o zapłatę wynagrodzenia, jak i otwiera dla zamawiającego uprawnienia z rękojmi, z tytułu nienależytego wykonania zobowiązania, bieg terminu przedawnienia. Odbiór dzieła stanowi zatem punkt przełomowy w stosunkach między stronami, gdyż zmienia się od tej chwili charakter i zakres odpowiedzialności wykonawcy i określa początek biegu przedawnienia skierowanych do wykonawcy roszczeń powstałych na kanwie łączącej strony umowy o dzieło (tak Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 28 października 2004 roku, sygn. akt I ACa 628/04).

Z powyższych względów Sąd uznał, że powództwo M. S. zasługuje na uwzględnienie (po ograniczeniach wynikających z cofnięcia pozwu) w całości.

Mając na względzie powyższe rozważania, Sąd na podstawie art. 496 k.p.c. uchylił nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym z dnia 11 października 2016 roku (punkt I) i w punkcie III wyroku na podstawie art. 627 k.c. w zw. z art. 643 k.c. w zw. z art. 646 k.c. oraz na podstawie art. 7 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 684) zasądził od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda kwotę 20 830 złotych wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot: 5 000 złotych za okres od dnia 23 marca 2016 roku do dnia 04 lipca 2016 roku i 20 830 złotych za okres od dnia 23 marca 2016 roku do dnia zapłaty.

Natomiast o kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów na podstawie art. 100 k.p.c., zgodnie z którą każda ze stron powinna ponieść koszty procesu w takim stopniu w jakim przegrała sprawę.

W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 80,64% (powoda należy uznać bowiem za stronę, która przegrała proces co do cofniętego żądania, jako, że zostało ono spełnione przez pozwanego przed wytoczeniem powództwa), natomiast pozwany – w 19,36%. W świetle powyższego powodowi należy się zwrot w 80,64% poniesionych przez niego kosztów, zaś pozwanemu należy się zwrot poniesionych przez niego kosztów w 19,35%. Koszty procesu poniesione przez powoda wyniosły 5 140 złotych (323 złotych – opłata sądowa od pozwu, 4 800 złotych – koszty zastępstwa procesowego, 17 złotych – opłata skarbową od pełnomocnictwa), zaś koszty procesu poniesione przez pozwanego wyniosły kwotę 5

786 złotych (969 złotych – opłata sądowa od zarzutów, 4 800 złotych – koszty zastępstwa procesowego, 17 złotych – opłata skarbową od pełnomocnictwa).

Powodowi zatem należy się kwota 4 144,80 złotych tytułem zwrotu w 80,64% poniesionych przez niego kosztów, zaś pozwanemu należy się kwota 1 120,17 złotych tytułem zwrotu w 19,35% poniesionych przez niego kosztów. Kompensując obie kwoty pozwany powinien zwrócić powodowi kwotę 3 024,73, którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie IV wyroku, stosując powyższą zasadę stosunkowego rozdzielenia kosztów. W pozostałym zakresie w punkcie VII Sąd obciążył kosztami pozwanego uznając je za uiszczone.

Pismem z datą w nagłówku „dnia 05 grudnia 2016 roku” (data prezentaty: 2016-12-08) powód M. S. wniósł również o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kosztów postępowania zabezpieczającego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zabezpieczającym, w oparciu o postanowienie komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym Gdańsk – Północ w Gdańsku Krzysztofa Pluta z dnia 21 listopada 2016 roku (w sprawie o sygn. akt Km 2218/16) w przedmiocie ustalenia kosztów postępowania o wykonanie zabezpieczenia, które uprawomocniło się w dniu 07 grudnia 2016 roku.

Zgodnie z treścią art. 745 § 1 k.p.c. o kosztach postępowania zabezpieczającego sąd rozstrzyga w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, a o kosztach postępowania zabezpieczającego później powstałych rozstrzyga na wniosek strony sąd, który udzielił zabezpieczenia. Wskazać należy, iż koszty te stanowią element składowy kosztów postępowania w sprawie, w której został wydany tytuł zabezpieczający, przy czym obejmują one wszelkie ponoszone w postępowaniu zabezpieczającym opłaty i wydatki oraz koszty zastępstwa związane z działaniem zawodowego pełnomocnika procesowego.

Wobec powyższego o zwrocie kosztów wykonania zabezpieczenia w niniejszej sprawie Sąd orzekł na podstawie art. 745 § 1 k.p.c., po ich ustaleniu postanowieniem komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym Gdańsk – Północ w Gdańsku Krzysztofa Pluta z dnia 21 listopada 2016 roku, mając na uwadze, iż powód wygrał niniejsze postępowanie w 80,64%.

Stąd też w punkcie V wyroku Sąd zasądził od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda M. S. kwotę 503,52 złotych tytułem zwrotu kosztów wykonania zabezpieczenia (80,64% z kwoty 624,20 złotych) oraz kwotę 967,68 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zabezpieczającym (80,64% z kwoty 1 200 złotych ustalonej na podstawie § 8 ust. 1 punkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804 ze zmianami), zgodnie z którym stawki minimalne za prowadzenie spraw egzekucyjnych innego rodzaju (niż egzekucja z nieruchomości) wynoszą 25% stawki obliczonej na podstawie § 2 punktu 4 powyższego rozporządzenia. Przy wartości przedmiotu sprawy w niniejszej sprawie jest to 25% z kwoty 4 800 złotych, a zatem kwota 1 200 złotych).

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 09 października 2017 roku